

مركز إعلام: مركز إعلامي للمجتمع العربي الفلسطيني في إسرائيل

تقرير رقم 53

رصد التحريض والعنصرية في وسائل الإعلام الإسرائيلية

في الفترة الواقعة بين التواريخ 7 آب 2011 ولغاية 18 آب 2011

أعد التقرير:

رنا عوايسة

سمى أبو تاية

التقرير مقدم لوكالة الأنباء والمعلومات الفلسطينية "وفا" ضمن إطار التعاون بين المؤسستين

מעריב

ערוץ
החדשות 2

זקור ראשו

שראל הפס

המודיעין
יתד נחנה

הארץ

ידיעות
אחרונות

y net
ידיעות אחרונות

סוכנת רשות
NEWS 1

صحيفة "يديعوت احرونوت"؛ بتاريخ 10.8.2011؛ " مخيم لاجئين عداني" (الملحق الأول)

تحت العنوان الرئيسي " طفلة ابنة خمس سنوات وحدها، في مخيم لاجئين عداني" نشرت صحيفة "يديعوت احرونوت" خبرا عن قيام فلسطيني بسرقة سيارة إسرائيلي بعد ان توقف الأخير للحظات في منطقة غوش عتسيون وبداخلها ابنته، حيث قام شرطي فلسطيني بإرجاعها بسلام، كما ورد في الخبر.

وأشار الخبر في سياقها انه: " من التحقيق في الحادث تبين ان الشاب الذي سرق السيارة فر هاربا ومعه الطفلة الى مخيم اللاجئين العروب، الموجود تحت السيطرة الفلسطينية الكاملة والذي يعتبر مخيماً عدائياً وخطيراً. فقط هناك لاحظ السارق وجود الطفلة وكى لا يعقد الامور توقف وأمر الطفلة بالنزول من السيارة".

وقد شدد الخبر من خلال العنوان الرئيسي على وصف المخيم بالعدائي والخطير وأن الطفلة مكثت فيه لمدة 25 دقيقة، بينما أشار بشكل هامشي من خلال العنوان الفرعي الى أن الشرطي الفلسطيني قام بمساعدتها وإرجاعها الى بيتها.

موقع "ان أف سي"؛ بتاريخ 11.8.2011؛ "بجب أن ننهي الاحتلال العربي لأرض اسرائيل" (الملحق الثاني)

نشر موقع "ان أف سي" بتاريخ 11.8.2011 مقالة تحريضية بعنوان "يجب أن ينتهي الاحتلال العربي" كتبها نوريت جرينجر. وقالت: "منذ العام 1949 وحتى العام 1967 احتل العرب جزءاً من أرض اسرائيل يتبع من ناحية قانونية للدولة اليهودية. لقد احتلوا وسيطروا على جزء من القدس، يهودا والسامرة، وقطاع غزة. من هذه المناطق قام العرب بهجمات ارهابية ضد اسرائيل والجنود الأردنيون قاموا باطلاق النار على اليهود الذي يعيشون في عاصمتهم القدس".

وأضافت: "في العام 1967 اضطر اليهود أن يدافعوا عن أنفسهم، كان عليهم أن يحاربوا كي يبقوا على قيد الحياة، نتيجة لذلك استعادت اسرائيل المناطق التابعة لها، لكن العالم يطلب من اسرائيل أن تقدم تنازلات من أجل السلام، في اطار هذه التنازلات، اسرائيل مضطرة أن تعيد للمحتلين غير القانونيين المناطق التابعة لها. يجب أن نطرد كل المخربين- الإرهابيين وأن ننهي الاحتلال العربي. حان الوقت كي نقول للعرب الذين يحتلون أرض اسرائيل: انتهى الاحتلال، عليكم أن تتركوا المكان".

صحيفة "ماكور ريشون"؛ بتاريخ 14.8.2011؛ "العرب يريدون أخذ أرض اسرائيل بالسرقة، الغزو، الكذب والقتل" (الملحق الثالث)

نشرت صحيفة "ماكور ريشون" بتاريخ 14.8.2011 مقالة تحريضية كتبها الحاخام المتطرف شلومو أفينر، المعروف بمواقفه العنصرية ضد العرب.

وجاء في المقالة: "السلاح الأساسي ضد الارهاب، وفي الحرب، هو أن نعرف أننا صادقون. لا يوجد هنا عرب مظلومون ومساكين أخذنا أرضهم منهم؛ إن هذه الأرض كلها لنا، والعرب يريدون أن يأخذوها منا عن طريق السرقة، الغزو، الكذب والقتل".

اسرائيل اليوم؛ بتاريخ 15.8.2011؛ التحريض ضد الأسرى الفلسطينيين (الملحق الرابع)

ضمن حملة التحريض الممنهجة ضد الأسرى الفلسطينيين في وسائل الاعلام الاسرائيلية، نشرت صحيفة "اسرائيل اليوم" بتاريخ 15.8.2011 خبراً بعنوان "المعاش الشهري للمخربين الفلسطينيين". وجاء في العنوان المركزي الذي نشرته الصحيفة على صفحتها الأولى "راتب المخرب القاتل: 12000 شاقل".

وانتقدت الصحيفة قيام السلطة الفلسطينية بدفع مخصصات شهرية للأسرى الفلسطينيين وعائلاتهم. وجاء في الخبر: "جزء أساسي من ميزانية السلطة الفلسطينية يستخدم كرواتب للمخربين الفلسطينيين. وفقاً للتقرير الذي وصل الى جهة حكومية مسؤولة في القدس، يحصل كل إرهابي

فلسطيني مسجون في اسرائيل على راتب من السلطة الفلسطينية. السلطة الفلسطينية تحصل على أموال من مصدرين: نصف من الحكومة الأمريكية والبقية من الدول المانحة".

وأضاف الخبر: "وفقاً للمصدر الدفع للمخربين يتم وفقاً لفترة الحكم التي يقضونها في السجون الاسرائيلية. على سبيل المثال: الأسرى المحكومون لمدة 3 سنوات يحصلون على 1400 شاقل في الشهر، المحكومون لمدة 5 سنوات يحصلون على 2000 شاقل شهرياً، المحكومون لمدة 15-10 سنوات يحصلون على 6000 شاقل شهرياً، المحكومون لمدة 20-15 يحصلون على 10000 شهرياً، أما المحكومون لمدة 30-20 سنة يحصلون على 12000 شاقل شهرياً. كما تحصل زوجات المخربين وأبناؤهم على مخصصات ثابتة والأسرى الذين يحملون هويات اسرائيلية يحصلون على اضافات خاصة على رواتبهم".

وتعقيباً على هذا الخبر نشرت الصحيفة تصريحات تحريضية لجهات سياسية: "الوزير ايلي يشاي قال أنه يجب تجميد تمرير الأموال للسلطة الفلسطينية، الفلسطينيون لا يريدون السلام. وزير السياحة ستاس ميسشنيكوف أضاف أنه علينا ان نتحضر لسيناريو سيء جدا في سبتمبر، قد تكون حركات احتجاجية شديدة وقد تكون مسلحة أيضاً".

صحيفة "يتد نأمان"؛ بتاريخ 16.8.2011؛ "العرب الغزاة" (الملحق الخامس)

على خلفية أزمة المسكن والاحتجاجات الحاصلة في اسرائيل، نشرت صحيفة "يتد نأمان" مقالة مسيئة للمواطنين العرب في اسرائيل كتبها أ. يتسحاكي، وصف من خلالها العرب "بالغزاة".

وقال معلقاً على أزمة المسكن التي يواجهها المتدينون اليهود على وجه الخصوص: "كان هنالك مخطط لحل أزمة السكن التي يعاني منها المتدينون اليهود من خلال بناء مدينة في النقب باسم كسيف، لكن سكان النقب عارضوا وقالوا أن هذه المدينة ستضر بجودة حياة السكان الحاليين. انهم يفضلون جوار البدو الغزاة، بالنسبة لهم هذا أفضل من جوار المتدينين اليهود. هذا ما يحصل أيضاً بالنسبة لمدينة حريش في الشمال، هناك يفضلون الجيران من أم الفحم (الذين ما زالت صرختهم "اذبحوا اليهود" تدوي في رؤوسنا)".

صحيفة "يديعوت احرونوت"؛ بتاريخ 17.8.2011؛ "يجب الغاء الاتفاقيات مع السلطة" (الملحق السادس)

تطرق ايتان هابر من خلال مقالة كتبها في صحيفة "يديعوت احرونوت" الى اعلان الدولة الفلسطينية المرتقب في ايلول القادم حيث تمنى ان لا يكون تاريخ العشرين من سبتمبر يشبه تاريخ 29.11.1947 بالنسبة لليهود او 15 ايار بالنسبة للفلسطينيين. وقال في بداية مقاله: " يجب ان تكون غيباً جداً كي تصدق ان محمود عباس سيقوم في الوقت القريب باعادة الفلسطينيين الى طاولة المفاوضات من اجل المصالحة والسلام مع اسرائيل".

وقال هابر في مقاله: " بعد اعتراف دول العالم بدول فلسطينية ستبقى المستوطنات والجيش. ملايين الفلسطينيين في الضفة الغربية) هكذا اطلق على هذه المنطقة قبل يهودا والسامرة) وفي غزة لن يقوموا بعمل اي شيء ضد دولة اسرائيل. هم يقوموا فقط بشن "نضال شعبي" ضد الجيش والمستوطنات التي بحسب اعتقادهم موجودة ضمن حدود الدولة الفلسطينية. التي اعترفت بها 150 دولة. التشجيع لنجاح "النضال الشعبي" يأخذونه من مصر وتونس وحتى من ليبيا وسوريا. في هذا النضال يشارك النساء والاطفال الذين سيتوجهون الى وحدات الجيش والمستوطنات. حماس يريد اكثر من ذلك وبدون ادنى شك: حماس يريد قتل دموي. وفي يهودا والسامرة لا يريدون دولة حماس وهذا الوقت للتنسيق الامني مع رئاسة السلطة الفلسطينية التي تخاف من حماس اكثر من اسرائيل".

ودعا هابر الحكومة الاسرائيلية الى التصدي لاعلان الدولة الفلسطينية من خلال: "الاعلان عن النية لالغاء اتفاقات باريس بالمجال الاقتصادي. والبعض يقول انه بدون هذه الاتفاقيات لن يصمد السكان المحليون ولا قادتهم".

موقع "واي نت"؛ بتاريخ 18.8.2011؛ تبني الاعلام لتصريحات باراك (الملحق السابع)

فور وقوع الهجمات على مدينة ايلات، سارع وزير الدفاع الاسرائيلي بتوجيه اصابع الاتهام لجهات فلسطينية في غزة والتهديد بالرد بقوة؛ في الوقت الذي تتبين فيه الجهة التي تقف وراء تنفيذ الهجمات.

الخبر الذي جاء تحت عنوان "الوزير باراك: مصدر الارهاب في غزة، سنرد بضربة قوية" عرض تصريحات وتهديدات باراك، التي جاء فيها: " الحادث هو عمل ارهابي مخطط ومصدره غزة والجيش يستعد قريبا لرد قوي. سيدفعون ثمن هذا الحادث وستكون ضربة قوية على غزة. من الواضح ان التخطيط جاء من المنظمات الارهابية في غزة ولن يمر هذا بهدوء".

كما وذكر الخبر: " حذر جهاز الامن في الفترة الاخيرة من استيلاء جهات ارهابية اسلامية على منطقة سيناء. وحذروا من تحول سيناء الى منطقة تخلو من الامان التي يسيطر عليها المخربون المسلحون. واسرائيل اعربت عن قلقها لما يحدث في سيناء نظرا للنظام الجديد في مصر والموجهات مع البدو المشاركين في تهريب الاسلحة ومساعدة منظمات الجهاد العالمية".

موقع "ان ار جي"؛ بتاريخ 18.8.2011؛ اقتراحات لاجراءات فعلية ضد الفلسطينيين (الملحق الثامن)

مع اقتراب التصويت في الأمم المتحدة على اعلان الدولة الفلسطينية في ايلول المقبل نشر نداف هعتسني مقالة على موقع "ان ار جي" وصف من خلالها اعلان الدولة الفلسطينية "بالاستفزاز الذي يخطط له الفلسطينيون في العشرين من سبتمبر". ودعا اسرائيل الى اتخاذ اجراءات تكون بمثابة الرد الوحيد على ما يحدث كما جاء في المقالة.

وقال: "الرد الوحيد الذي يمكن لاسرائيل أن تقدمه هو الرد الذي سيختاره أحد الأطراف عندما يقول له الطرف الثاني أنه سيصق في وجهه ويتجاهل الاتفاقيات التي عقدها معه. بمعنى ان اسرائيل ملزمة بالغاء اتفاق اوسلو، سحب الاعتراف بالسلطة الفلسطينية ومنع جماعة ابو مازن من كل حق وامتيازات نابعة من الاتفاقيات المخروقة".

وأضاف: " دون التطرق الى اعمال الارهاب التي تشجعها السلطة، كل تحرك منها يجب ان يكون بموافقة اسرائيل. بالتأكيد يُمنع الفلسطينيون من تنفيذ كل ما تقوم به حماس في غزة، ولكن يحظر عليهم التحريض ضدنا من رام الله. يحظر عليهم انكار وجود اسرائيل في الكتب المدرسية وفي وسائل الاعلام الرسمية، يجب منع الحملة الاعلامية لنزع الشرعية التي يقودها ضدنا "الشريك" الفلسطيني في الساحة الدولية. وقبل كل شيء، الاعلان احادي الجانب عن اقامة دولة فلسطينية هو خرق للبنية التحتية للاتفاقيات التي وقعت معنا من القاهرة وحتى في باريس. وهذا ما يسمى بلغة قانونية "مخالفة اساسية" وهي تسمح للطرف المتضرر بالغاء الاتفاقيات مع الطرف الثاني. ولكن ليس من الناحية القانونية فقط، وايضا من ناحية المنطق البسيط- من يوافق على دفع اموال للطرف الثاني الذي لم يف بجميع التزاماته؟ من يحول املاك للطرف الثاني الذي لم يسدد المبالغ التي وعد بها في الاتفاق؟ فقط الشخص الذي فقد عقله وضل طريقه او الذي ابتزه العالم السفلي، يتصرف هكذا".

واختتم مقاله مطالبا الحكومة الاسرائيلية باتخاذ اجراءات فعلية للرد على اعلان الدولة الفلسطينية: " الفلسطينيون يعلنون منذ اشهر بانهم سيركلون كل الاتفاقيات التي وقعوها معنا. التعبير القانوني عن هذا التصرف هو "الانتهاك المتوقع" والذي يسمح بالغاء فوري لجميع الاتفاقيات والالتزامات الموقعة معهم. أي اجراء تتخذه السلطة الفلسطينية يكون نابعا من حسن نوايانا. حتى كل تحرك للمسؤولين الفلسطينيين من رام الله الى

الخليل وبالتأكيد الى خارج البلاد. لذا فقد حان الوقت لسحب شهادات V.I.P التي تعطي حرية الحركة للمسؤولين الفلسطينيين، ومنع أي إجراء حكومي فلسطيني لم يعجبنا، وقف كل المدفوعات للفلسطينيين (على سبيل المثال ارجاع الضرائب وفقاً لاتفاق باريس)، اعتقال أي شخص يستمر في التحريض ضدنا - مؤلفو الكتب المدرسية والمذيعون الفلسطينيون وايضا الوزراء من رام الله. حان الوقت لتغيير قواعد اللعبة".

القتال الثانية؛ نشرة الاخبار المركزية؛ بتاريخ 18.8.2011؛ عملية عسكرية اسرائيلية ضد حماس

في اعقاب سلسلة الهجمات التي وقعت بالقرب من ايلات، واغتيال اسرائيل زعيم لجان المقاومة الشعبية في غزة كمال النريب، تطرقت يونيت ليفي مقدمة نشرة الاخبار المركزية في "القتال الثانية" الى الرد الاسرائيلي المرتقب. وتوجهت الى روني دانييل الصحفي والمحلل العسكري متسائلة: "هل هذا هو نهاية الرد الاسرائيلي ام ان هنالك استمرار؟"

اجاب دانييل: "لا اعرف اذا كنت سأقول هذا ولكن اعتقد ان رداً اسرائيلياً كهذا هو قليل جداً. هنالك بعض الاسئلة التي تطرح منها: كيف يمكن ان يكون هنالك انذار من الشاباك عن جماعة خرجت من غزة وتستعد في سيناء للتنفيذ ومع هذا تتجح بالتنفيذ في وضح النهار. حادث معقد جنى سبعة قتلى، هذا الامر يتطلب تحقيق. والامر الثاني، ما هي سياسة اسرائيل في هذا الشأن؟ اذا كان هذا الشخص واخرين من الذين تم استهدافهم هدف واضح فلماذا لم يستهدفوهم من قبل؟ والامر الاخير الذي اعتقد انه هام، على اسرائيل ان تلقي المسؤولية على ما يحدث من وفي غزة على حماس. لذلك اعتقد انه يجب ان تكون عملية عسكرية اسرائيلية تلقي المسؤولية عما يحدث على حماس وتضرر بها، لا اعرف باي وقت وكيف ولكن لا يمكن الانتهاء من هذا فقط باصابة هؤلاء الاشخاص".

القتال الاولى؛ مبات؛ بتاريخ 18.8.2011؛ التحريض على شن هجمات عسكرية ضد قطاع غزة

استكمالاً لتغطية الاعلام الاسرائيلي للاحداث الحاصلة مؤخراً وقيام اسرائيل باستهداف قادة لجان المقاومة الشعبية. توجه بنون ميغل مقدم نشرة الاخبار المركزية الى أياًلا حسون مراسلة القتال متسائلاً: "هل يجب الاستمرار بضرب لجان المقاومة او ان حماس المسؤولة عما يحدث على ارض الواقع؟ فاجابت حسون: "من ناحية اسرائيل فان حماس هي المسؤولة عما يحدث على ارض الواقع لانه لا يمكن ان لا تعلم حماس عن هذا الحجم من كميات السلاح الخارجة من القطاع، لذا فمن ناحية اسرائيل حماس هي الحاكمة والمسؤولة. ودائماً تكون هذه المعضلة بين اذا كان الرد سيؤدي الى تصعيد في المنطقة ام لا". كما توجه ميغل بنفس السؤال الى عوزي ديان نائب رئيس اركان الجيش سابقا الذي قال: " هذا المعضلة قائمة دائماً: هل يتم ضرب قادة المنظمات الارهابية او المنفذين، وهل هذا من ناحية استراتيجية امر مفيد؟ والاجابة هي بالاجاب بانه امر مفيد. يجب ان يكون هنالك عقاب وليس عبثاً لاحق الامريكيون اسامة بن لادن وقتلوه. وما يحدث الان هو نموذج كلاسكي لارهاب الصواريخ الذي يهدد السكان الاسرائيليين وهنا بهذا الحالة، الدفاع لوحده لا يساعد بشيء ويجب الرد بقوة. ويجب ان نعرف ان ارهاب الصواريخ لا يمكن التخلص منه الا عن طريق احتلال المناطق التي تم منها اطلاق القذائف، وايضا من خلال انهيار الحكم المسؤول، اي حماس. اسرائيل لا تتجه نحو الحرب بسهولة. وفي حال كانت الحرب فيجب كسبها حتى النهاية".

هذا وتوجه يواف ليمور محلل القتال للشؤون العسكرية الى ديان متسائلاً عن "تأخر" اسرائيل في استهداف قادة لجان المقاومة الشعبية حتى الان وقال: "اذا كانت هذه الجماعة هي جماعة مخربين حاقدة ارسلت عصابة مخربين لتنفيذ عمل تخريبي، فلماذا لم يتم قتلهم بالسابق. وبالنسبة لموضوع جلعاد شاليط، لماذا تقوم اسرائيل باجراء مفاوضات بدلا من تغيير قواعد اللعبة من خلال عمليات خطف او اغتيالات مستهدفة. يجب توجيه هذه الاسئلة لرئيس الحكومة والتي اعتقد انها اسئلة غير سهلة للاجابة. لماذا ترد اسرائيل فقط بعد سبعة قتلى وعدد من الاصابات؟".

اجاب ديان: "لا يمكن ضرب قادة المنظمات الارهابية كل الوقت دون ان يكون هنالك سبب مباشر، فقط بسبب اطلاق الصواريخ. والامر الذي اوافق عليه تماما هو أنه علينا منع وجود مخازن مليئة بالقذائف الى جانب اسرائيل".

الملحق الأول:

25 הדקות הארוכות בחייו של האב הישראלי

ילדה בת 5 לבד, במחנה פליטים עוין

16:30 אתמול, אזור גוש-עציון: ישראלי שנסע עם בתו יצא לרגע מרכבו • גנב פלסטיני נמלט עם המכונית למחנה פליטים – וכשהבחין בילדה חריר אותה • הסוף הטוב: שוטר פלסטיני שנתקל בה החזיר אותה בשלום הביתה

עקיבא זוב'יק

אלה היו בודדאי 25 הדקות הארוכות בחייו של ישראלי נושב גוש-עציון: זהו עצי אב-רב בן כרי לאסוף הפץ שנמלך ובעודו מחפש אחרי נכנס גנב פלסטיני למכונית רכס חריר עם ילדה בת החמש למחנה פליטים עוין. במשך דקות ארוכות הסתובבה שם הילדה לבד, עד שלבסוף החזירה לאביה על ידי שומר פלסטיני.

אזור גוש-עציון, אתמול, השעה 16:30 אחר הצהריים בקירוב. נושב אחר הישבים באזור, העוכר כעודו האישי של אחר מבכירי הבגס, נסע במכונית מרגם מודה 3 השייכת לבגס במיד עם בתו, ילדה בת חמש. "קצת לפני הפי נייה ליישוב אפרת עם מרחבב שלי הפץ החוצה. עצרתי לרגע כזה, השארתי את המנוע פועל, הפעלתי אורות חירום ויצאתי להפש את החפץ", סיפר אתמול האיש למקורביו לאחר האירוע. בעודו מחפש את התפץ, כאשר היה במרחק של כ-20 מטרים מהרכב, הבחין למרדתו במכונית שמגינה במחודרות ובעצרת לצד מכוניתו. "פתאום אני רואה ערבי ערבי ויצא מהמכונית, נכנס למוך הרכב שלי, נמלט איתו".

המכונית שונגבה אמש. זמן קצר לאחר שאותרה: צילום: משטרת ישראל

"אני רוצה את אבא ואמא", קראה הילדה בעודה משוטטת במחנה הפליטים. כשהחזרה סיפרה: "נכנס לאוטו מישהו שאני לא מכירה ואמר דברים שלא הבנתי"

תושבים רבים ביישוב שבו מתגוררים הילדה ומשפחתה ניגשו אמש לאבא במהלך התפילה בבית הכנסת, להוציא את ידו ובירכו אותו על הסף המוכן. "אני מרגיש שוביני בילדה שלי מחדש", אמר להם. הוא התייעץ עם רב האם יש לומר את ברכת הגומל, ונענה שאין צורך. בגוש עציון שיבחו אתמול את המשטרה על תפקודה. במועצת גוש-עציון ביקשו מנהיגים שיוצאים מהמכוניתם בדרך, ולו לרגע, להקפיד לגעול את הרכב. "זה אירוע המור שנגרם עקב חוסר תשומת לב של שניות", אמר פנחס הירשל קצין הביטחון של המועצה. "למולנו הפעם זה הסתיים בטוב ולא באסוף, אבל זה יכול היה להיגמר רע מאוד".

הברים שלא הבנתי", סיפרה הילדה מאוחר יותר לחוקרי מחוז משטרת ש"י. "נסעתי איתו הרכב זמן, עד שביאו אותי אל אבא". אתמול בלילה, לאחר היפויים גרמכים, נמצא הרכב הגנוב כשהוא נטוש בצד הכביש בפאתי העיירה הלחול. הוא בלקח לבדיקה ביטחונית, ובסיומה תוחל לאבא. הרכב נמצא שלם, אך כרייה קה העלתה כי האישון שהיה בתוכו נגנב. מפקד משטרת מרחב חברון, ניצב מישה איציק רהמים, מסר כי הפלסטיני שהחזיר את הילדה ער כב לתקורה כדי לוודא שאין לו קשר לנגיבת המכונית. "המסר שלנו לתושבים הוא לגלות עריות, כדי להימנע מסטראטגיות כאלה בעתיד", אמר

הסמוך אל-ערוב, שנמצא בשליטה פלסטינית מלאה ונחשב לעוין ולמסוכן. רק שם הבחין הגנב כי ברוב יש ילדה, וכדי לא להסתבר יותר מדי עצר את המכונית ופקד עליה לרדת. ומה היא עשתה? במקום להיכנס לפאניקה גי' לתה קור רוח מופת, שוטטה במחנה הפליטים ואמרה לכל מי שראתה ברוב את שמה ומחיוך היא. "אני רוצה את אבא ואת אמא", הוסיפה. כסופו של רבר נתקלה בשוטר פלסטיני אשר הבין בגורא כי מדובר באירוע שככל שיתגבר שך יעמיד את כל זהיל על הרגליים – העלה אותה למכוניתו – והחזיר אותה למקום מבטחים. "פתאום נכנס לאוטו איש שאני לא מכירה, ואמר

הכיבוש הערבי חייב להסתיים

אף אחד לא מעז לזהות את הפלשתינים החיים ביהודה ושומרון ככובשים בלתי חוקיים של אדמות יהודים. כל מדינה אחרת לא הייתה כל כך אדיבה כלפי רוצחי עם אלה, אבל ישראל, המדינה היהודית היא בעלת סטנדרט מוסרי שלאף מדינה אין בעולם

...

משנת 1949 ועד 1967 הערבים היו הכובשים של חלק מארץ ישראל שמבחינה משפטית שייכים למדינה היהודית. כלומר הם כבשו והחזיקו בחלק של ירושלים, ביהודה ושומרון, ורצועת עזה. משטחים אלו הערבים פתחו כל הזמן במתקפות טרור על ישראל והליגיונרים-הירדניים וירו בקביעות על היהודים שגרו בבירתם בירושלים. למרות שהערבים, כן הערבים, היו כובשים בלתי חוקיים, אף אחד בעולם לא עשה מזה עניין, או העז לקרוא להם להחזיר את השטחים שבהם הם החזיקו שלא כדין. אף אחד לא ביקש מהם לשבת עם הישראלים למשא-ומתן לשלום. עבור העולם כולו, זה היה מקובל שהמדינה היהודית החדשה הנאבקת למיחייתה נאלצת להתמודד עם הטרור הערבי כסטנדרט.

אבל, כאשר, בשנת 1967, היהודים היו צריכים להגן על עצמם, והיו צריכים להילחם על חייהם, וכתוצאה מהמלחמה לקחו בחזרה שטחים שהיו שייכים להם בין כה וכה, העולם כולו החל לקרוא לישראל "כובשת", ולדרוש מישראל, לעשות ויתורים למען השלום. במסגרת הויתורים, הייתה ישראל צריכה להחזיר לכובשים הלא חוקיים של שטחים ששייכים לה.

אז מה נותן לישראלי לחשוב, שאם ישראל תחזיר את יהודה ושומרון לערבים, המצב שלפני 1967 לא יחזור? להרגלם הישן שלפני 20 שנים, מה גורם למישהו לחשוב שהם לא יחזרו לפיגועי הטרור המתמשכים שלהם על היהודים כאשר יש להם והם עושים את עבודת הטרור שלהם כבר עכשיו, בעוד שלישראל יש עדיין שליטה ביטחונית על שטחים אלה?

ההצגה והפארסה הסתיימו. יש לגרש את המחבלים-הטרוריסטים ולסיים את הכיבוש הערבי. הגיע הזמן לומר לערבים שעדיין כובשים את אדמות ארץ ישראל: סוף לכיבוש, אתם חייבים לעזוב, או, נכון להיום, אתם מחויבים לחיות תחת החוק של המדינה היהודית, ישראל.

ולשאר מדינות ערב, אזהרת התעוררות חזקה: לא לקבל שום רעיונות עוינים נגד המדינה היהודית כי התשובה תהיה לא מידתית. היהודים לא צועדים יותר את "צעדת המוות".

נוצר: 11/08/2011 | עודכן: 11/08/2011

<http://www.news1.co.il/Archive/003-D-62901-00.html>

الملحق الثالث:

הנשק העיקרי נגד הטרור

הרב שלמה אבינו

אך לוחמים נגד המפלצת הזאת של הטרור, שהיא צרה גדולה לעבד ישראל ולאנושות כולה?

ראשית כל בינה היא לדעת שאין לט' דוד כוח ממשי; הוא רוצח אדם ועוד אדם, עשרה, מאה, אלף, דהמגנא ליצלן - אך אינו מסוגל להרוס מדינה שלמה. אבל כוחו פסיכולוגי הוא מטריד ומחליש. סדון גם כאילו מוסרי בגלל היותו מציג עצמו כלוחם חופשי, שחורז וצוק, ובכך הוא זוכה

קובעים בעלות עליפי שימוש בכוח? הסביר רבנו אשר: "מי שהדין עמו, מוסר נפשו לה עמיד את שלו בידו יותר ממה שמוסר האחר נפשו לגוול, ועוד יאמר זה מה בצע שאמסוד נפשי והיום או למחר יביא ראייה ויוציאנה מידו" (רא"ש, בבא מציעא סימן א). כלומר: הכוח אינו סיבה לבעלות אלא סימן לבעלות. כתב על זה הרב ראובן מרגליות: "תעודת המשפט היא למגר כוח האלימות שלא יעז בעל דווע, אבל כשאי אפשר להעמיד המש

הארץ הזאת שלנו. תמיד היתה שלנו. היא שלנו, כי ריבונושליעולם נתנה לנו; היא שלנו כי ירושה היא מאבותינו (עבר) רה וזה נג. הן היא שלנו כי היתה לנו כאן ממלכה קרוב לאלף שנה; היא שלנו כי אף פעם לא ניתקנו ממנה; היא שלנו - עליפי התורה, עליפי המוסר, עליפי הצדק, עליפי ההיסטוריה.

זהו הנשק העיקרי שלנו. ככל שאומות העולם תרענה שהארץ שלנו, הן תתמוכנה פחות במרד, והוא יתפרד מעצמו. כמובן, לפני שאומות העולם תרענה, אנחנו צריי כים לדעת.

כך רש"י פותח את פירושו על התור' רה: "כה מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גויים" - שאם יאמרו אומות העולם לישראל: ליסטים אתם שכבשתם ארצות שכעה גויים, הם אומרים להם: כל הארץ של הקודש בידנו היא, הוא כראה, וני' תנה לאשר ישר בעיניו". נגיד לכל העמים כי זאת ארצנו, וקודם כל נגיד זאת לעצמנו. כך נוכל לשמור את נחלתנו.

הנשק הגדול: האמונה הברורה והאמת הגדולה - שהארץ הזאת שלנו היא.

פס, הניחו חכמים שיגבר האלים באמרם כי אך הידוע בעצמו שהצדק איתו, הוא ימסוד נפשו על הרבר, יותר מהמתאנה לחברו שבי עומק נשמתו מרגיש הוא כי עוול הוא עושה (הסברת הרא"ש). נרדפים ומוכים ישראל בגולה לאשר בעומק נשמתנו מרגישים אנו כי לא פה מקומנו. אבל בארצנו אנו, נהיה אנתנו האלימים" (דברים בעיתם עמ' 163).

הנשק העיקרי נגד הטרור, ובמלחמה לתמיכה של כל מיני אינטלקטואלים חסריי אחריות, ולפעמים של מדינות שלמות, המכשפות עליידי התעמולה הטרוריסטית ומאמינות שטרוריסט הרוצח ילדים ותני נזקות הוא לוחם חופשי. הנקודה המוסרית נוגעת גם לצד הפסיכולוגי, כי מי שצורך יילחם נגד הטרור, ומי שאינו צורך, אין לו כוח להילחם.

יש דין "כל ראלים גבר". תמה הוא, וכי

הארץ הזאת שלנו. תמיד היתה שלנו. היא שלנו, כי ריבונושליעולם נתנה לנו; היא שלנו כי ירושה היא מאבותינו; היא שלנו כי היתה לנו כאן ממלכה קרוב לאלף שנה; היא שלנו כי אף פעם לא ניתקנו ממנה; היא שלנו - עליפי התורה, עליפי המוסר, עליפי הצדק, עליפי ההיסטוריה

الملحق الرابع:

שכר הטרחה החודשי של המחבלים הפלשתינים

מגיעים הרשות עד משלמת 12 אלף משכורות ש' לחודש לטרוריסטים 'אסירים שמרצים עם תעודת עונש זהות מאסר ישראלית בישראל מקבלים ' הסכומים תוספת

שלמה צונה, כתבנו המדיני

בבסיס התקציב של הרשות

הפלשתינית: משכורות מדורגות למחבלים הכלואים בבתי הסוהר בישראל.

על פי דיווח שהגיע לגורם ממשלתי בכיר בירושלים כל טרוריסט פלשתיני הכלוא בישראל נמצא ברשימת מקבלי המשכורות של הרשות הפלשתינית. מבדיקה שנערכה בישראל עולה כי מדובר בתקציב "השירות הציבורי" של הרשות המהווה 3.5 אחוזים מכלל התקציב שלה. כספי האוצר הפלשתיני מגיעים משני מקורות מימון עיקריים: מחצית מהממשל האמריקני והשאר מקבוצת "המדינות התורמות".

על פי המידע שבישראל התשלום למחבלים נעשה בצורה מדורגת ובהתאם למשך תקופת המאסר שהמחבלים מרצים בכלא הישראלי. התעריפים לדוגמה: אסירים שכלואים בישראל עד שלוש שנים מרוויחים סכום של 1 400 שקלים לחודש אלה שנשפטו לשלוש עד חמש שנים מקבלים 2 000 שקלים בחודש המרצים עונש של 10 עד 15 שנים זכאים ל-6 000 שקלים 15 עד 20 שנים יזכו את האסירים ב-10 000 שקלים בחודש ואילו אסירים ששפוטים ל-20 עד 30 שנים ישתכרו 12 אלף שקלים בחודש.

נוסף על כך בנות הזוג של המחבלים וכן הילדים שלהם מקבלים תוספת קיצבה קבועה ואסירים הנושאים תעודת זהות ישראלית אף זכאים לתוספת מיוחדת למשכורת.

בתוך כך בפתח ישיבת הממשלה אתמול התייחסו שני שרים להחלטה של הרשות הפלשתינית לבקש מהאונ"ם בספטמבר הכרה במדינה עצמאית.

השר אלי ישי אמר כי הקפאת התקציבים לרשות הפלשתינית היא צעד מתבקש. "הפלשתינים לא חפצים בשלום הם לא רוצים תהליך מדיני" ציין השר ישי. "הם קיבלו הכל מאולמרט ומברק ולא הגיעו לשום הסכם. הם הולכים רק לצעדים חד-צדדיים."

השר סטס מיסז'ניקוב הוסיף כי "אנו צריכים להיערך לתסריט מאוד גרוע בספטמבר." לדבריו "יכול להיות שתתחיל תנועת מחאה אבל לא כמו אצלנו מלמטה וברגוע אלא מחאה יזומה ומחוממת עד כדי כך שאפילו תהיה מזוינת."

<http://digital-edition.israelhayom.co.il/Olive/ODE/Israel/Default.aspx?href=ITD%2F2011%2F08%2F15>

الملحق الخامس:

היכן יגור הציבור החרדי?

המאבק על זכות החרדים להתגורר באיזשהו מקום על פני מפת מדינת ישראל, מתנהל כבר תקופה ארוכה, כאשר כל מקום המוצע לחרדים, גורר אחריו התנגדות כמעט אוטומטית. לרידם של המתנגדים, יואילו נא החרדים להצטופף בניטאות שלהם, ואל יטרידו את מנוחתנו בחיפוש אחר פתרונות דיור. יש אפשרויות מגוררים ביישובים קיימים, בהם יש כבר בסיס לקהילה חרדית, אבל אלו הם פתרונות לטווח קצר. אפשר לבוא לאופקים, לנתיבות, לצפת, לעפולה, לנצרת, ללוד, או לקריית גת, אבל עדיין מדובר במספרים קטנים. כמה עשרות או מאות יחידות דיור בכל מקום. יש מקומות בהם ראש הרשות הנוכחי חרש מפני בואם של חרדים, ומנסה למנוע את ה"השתלטות" אבל אלו הם מקרים בודדים. ברוב מקרים יש עזרה וסיוע מהרשות המקומית.

אבל, כאמור, אין זה פיתרון כולל. הציבור החרדי זקוק מדי שנה לאלפי דירות, והמקומות הללו יכולים לתת פתרון לחלק קטן מהצרכים. לכן עלה הרעיון להקים עיר חרדית בפריפריה, הרחק מהמרכז. במקום בו אין ביקוש חילוני למגורים. היתה תוכנית להקים עיר בנגב בשם כסיף, אלא שאז קמו אנשי הנגב וטענו כי העיר תפגע באיכות החיים של התושבים הנוכחי. השכנות עם הפולשים הבדואיים, נראית להם יותר נוחה מאשר השכנות

עם החרדים. בדומה לכך מתנהל מאבק, סביב העיר חריש בצפון, שם עדיפים השכנים מאום-אל-פאחם (שצעקותיהם "איטבח-אל-יאהור" מימי אוקטובר 2000 עדיין מהדהדות בראש).

הקמת העיר חריש, היא לדעת היזמים פתרון ראוי למצוקת הדיור. מדובר במקום המצוי באזור לא מבוקש כל כך, בשל קרבתו ליישובים ערביים בוואדי ערה, אבל כאשר יגיעו לשם רבבות תושבים יהודיים, הוא ישנה - כך מקווים - את ציביונו. בחריש של היום גרים כמה מאות תושבים חילוניים בלבד, והם חוששים כי בואם של החרדים יאלץ אותם לעזוב את המקום, ולכן הם מנהלים מאבק מתוקשר נגד אישורי הבנייה שכבר הוצאו.

סביר להניח כי אכן תושב חילוני, לא יחוש בנוח כאשר סביבו יתגוררו אלפי חרדים. אבל תקדימי העבר מלמדים כי בכל מקום בו באים החרדים להתגורר, עולים מחירי הדיור הרבה יותר מאשר במקומות מקבילים. מי היה מאמין לפני שנים ספורות, שמחיר דירה במודיעין עילית, יהיה קרוב למחירה בבני ברק? אבל אלו הן העובדות כיום, בשל הביקוש הגדול לדירות בעיר חרדית. כך יהיה גם בחריש, אם אכן יגיעו להתגורר שם כמויות של תושבים חרדים. העיתונאי אביב לביא, יוצא נגד

הבנייה בחריש, בשל החשש מפני "גירושם" של החילונים מהמקום. "רבים מהם אוהבים את המקום ורוצים לקשור בו את עתידם" - הוא כותב - "רק שברגע שבתייהם יוקפו במקוואות ובישיבות, הם יאלצו למכור את דירותיהם במחירי רצפה - ארבעה חדרים בחריש שווים כיום כ-400 אלף שקל - ולהסתלק מהמקום". הכותב אינו מגלה כמה שווה דירה בחריש לפני בוא החרדים, ובוודאי אינו יודע כמה היא תהיה שווה כאשר יגיעו.

מכל מקום אין ספק כי אלו מבין התושבים שיבקשו לעזוב את המקום, יקבלו מחיר שהם לא חלמו עליו אפילו בדמיונותיהם הפרועים. במחיר הדירה שהם יקבלו, הם יוכלו לקנות דירות יפות וגדולות הרבה יותר, בכל יישובי הסביבה. שישאלו את תושביה החילוניים של שכונת פרדס-כץ הבני-ברקית, שמקבלים על דירותיהם הישנות מחירים מופקעים, כאילו גרו בדירות פאר, רק בשל קרבתה של השכונה לעיר הגדולה והביקוש הגדל והולך של הציבור החרדי לדירות באזור. למען ההגינות נציין כי לביא אינו שולל התיישבות חרדית במקום, אלא שואל מדוע זו אינה יכולה להיות עיר פלורליסטית, עם שכונות לחילוניים, לחרדים ולדתיים. הוא רק לא גילה לנו, איזה חילוניים יבואו להתגורר אי-שם בצפון, במיוחד אם הם ישמעו שגם חרדים באים לגור שם...

נ"ט בספטמבר

נה הפלסטינית, זו ש־150 מדינות הכירו בה. את העידוד להצלת "המאבק העממי" ישאבו הפלסטינים ממצרים, מתוניסיה, אפילו מלוב ומטוריה, שם המאבק הזה עדיין מקרטע. ב"מאבק העממי" ישתתפו המוני נשים וילדים שיתחילו רק ללכת אל יחידות צה"ל וההתנחלויות. המאס רוצה יותר מזה. אין כמעט ספק: חמאס יצצה מדי חץ רמים.

בריוק בנקודה זו יכולים לבוא רוח והצלה לישראל: ביהודה ושומרון, לפחות, אין רוצים במדינת חמאס. פרי הדים ממנה. זה הזמן לתיאום ביטחוני הדוק עם ראשי הרשות הפלסטינית שרועדים מפחד חמאס יותר ממה שיש מישראל. התמונה אינה הדי־צדדית. היא אינה גרוֹע רק לנו.

מדינת ישראל חייבת, ממש כך, לנסות ולעקר את תוצאות ההצבעה הצפויה באו"ם. איך? לפני הכל, "להי" פוך עולמות" כדי להודש את השיחות עם הפלסטינים, כך שמהלך שכזה ישרד את מעמדם ומצבם ויצדיק בעיניהם חידוש כזה. אפשרות נוספת: להודיע על כוונה לבטל את הסכמי פריז בתחום הכלכלי. יש אומרים שכל־עדיהם לא יחזיקו מעמד האוכלוסייה המקומית וראשיה. ועוד אפשרות: ארה"ב (עדיין לציננו) ומספר מדינות מרכזיות באירופה יפעלו נגד ההכרה ויעשו הכל כדי לעקר את משמעות ההצבעה וההצלחה באו"ם.

אלא מאי? בזירה שלנו הכל נפיץ, ואי־אפשר למנוע כל רעיון עורעים. כל שמענדריק מעזה שיפוצץ רימון יד ויהרוג חצי תריסר או יותר ישראלים בחוצות ירושלים או אשקלון, וכל פעילות טרור גדולה אחרת, יעלו בעשן את כל התוכניות הטובות והכוונות לפיוס ושלוים, אפילו בניגוד לדעת רוב מכריע של הפלסטינים. במד רח התיכון כל אידיוט הוא מדינאי לרגע, וכל דימון יד או מטען חבלה הוא מדיניות. הכי חשוב בזירה שלנו: לא לאבד שליטה, לא אנתנו ולא הם. ■

צריך להיות טיפיש לא קטן כדי להאמין שמחמור עבאס, הלוא הוא "אבו־מאזן", יחזיר בזמן הקרוב את הפלסטינים אל שולחן הדיונים לפיוס ושלוים עם ישראל. למה לזו תוך זמן קצר הוא צפוי להיות "מלך העולם". עשרות מדינות – שחלקן הגדול לא נטה הסד לישראל בשנים האחרונות – ימחאו לו כף בעזרת האו"ם. מעצמות ומדינות שרחשו תמיד כבוד לישראל יאלמו רום או ייעלמו מהעין. יהיו מן הסתם שילחשו באוזניו של רוז פרושאוור, נציגנו באו"ם: אמרנו לכם.

אם סיפור ההצבעה וההכרה בספטמבר יסתיים רק במחאות כפיים, רגלים, רעשנים ותהלכות שמדחה, נשמע מהדרו ועד כוש את אגות הרווחה שתימלט מריאותיהם של נתניהו, ברק ושרי ממשלה אחרים. הם לא חשבו אף פעם שאבו־מאזן ירש את כיסאו של בנימין זאב הרצל, ולא ייאמן: גם אבו־מאזן לא חשב כך. אבל, והלואי שנתברה, 20 בספטמבר 2011 עלול – מבחינתנו כמוכן – להיות הכ"ס בנובמבר או ה־15 במאי של הפלסטינים. ואם כך יקרה, תתחיל הספירה מהדש. ושוב, הלואי שנתברה.

כי אם כ־150 מדינות עולם יכירו במדינה פלסטינית, יקומו אבו־מאזן וחבריו, דקה אחרי ההכרה והתכריה ויאמרו לנו: עכשיו, רבותי, אנתנו לא שואלים אתכם שום דבר. הסכמנו אמנם למדינה מפורזת מאמצעי לחימה, אבל מעכשיו אנתנו מדינה עצמאית שרשאית לעשות ככל העולה על רוחה: נייבא טילים, רקטות, ותותחים, כל מה שנרצה.

במה שהפלסטינים יגדירו כמדינה שלהם יישארו כמוכן צה"ל וההתנחלויות. מיליוני הפלסטינים בגדה המערבית נכד קראו לחבל ארץ זה לפני יהודה ושומרון ובמרחב עזה לא יעשו דבר וחצי דבר נגד מדינת ישראל. למה להם? הם יפתחו רק ב"מאבק עממי" נגד צה"ל וההתנחלויות שנמצאים לדעתם בתחומי המדי-

מיליוני הפלסטינים בגדה המערבית לא יעשו דבר וחצי דבר נגד מדינת ישראל. למה להם? הם יפתחו רק ב"מאבק עממי" נגד צה"ל וההתנחלויות שנמצאים לדעתם בתחומי המדינה הפלסטינית, זו ש־150 מדינות הכירו בה

الملحق السابع:

השר ברק: מקור הטרור בעזה, נגיב במכה חזקה

ראש הממשלה קיים התייעצויות ביטחוניות. השר ברק אמר: "יהיה תג מחיר על האירוע הזה. הוא משקף את החלשות האחיזה המצרית בסיני ואת התרחבות פעילות גורמי הטרור". במקביל, הוגברה הכוננות בכל הארץ

בעקבות **מתקפת הטרור בגבול מצרים**: בה נרצחו שבעה ישראלים ועשרות נפצעו, קיים בצהריום (יום ה') ראש הממשלה, בנימין נתניהו, התייעצויות ביטחוניות עם שר הביטחון, אהוד ברק, בלשכת ראש הממשלה אמרו כי מדובר "באירוע טרור מתוכנן". נתניהו אמר כי ריבונותה של ישראל נפגעה והיא תגיב בהתאם. השר ברק יצא בהמשך לסיור בדרום ואמר כי "מקור מעשי הטרור הוא בעזה ואנחנו נפעל נגדם במלוא הכוח".

ברק שוחח עם מפקדי צה"ל בגזרה. בעקבות השיחות, ייערך צה"ל לתגובה חריפה בעזה. "יהיה תג מחיר על האירוע הזה ותהיה מכה חזקה בעזה", הוא אמר. "ברור כי התכנון הגיע מארגוני הטרור בעזה. אנחנו לא נעבור על זה בשקט. צה"ל ייערך בזמן הקרוב לקראת תגובה".

האוטובוס שנפגע בתקרית הראשונה (צילום: יאיר שגיא, ידיעות אחרונות)

ראש הממשלה התעדכן מראשי זרועות הביטחון, לגבי האירועים החמורים בדרום הארץ. מלשכת ראש הממשלה נמסר כי נתניהו עוקב אחר האירועים בשטח ומנחה את פעולות מערכת הביטחון. עוד לדברי שר הביטחון, "מדובר באירוע טרור חמור במספר מוקדים. האירוע משקף את היחלשות האחיזה המצרית בסיני ואת התרחבות פעילות גורמי הטרור".

גורמים מדיניים אמרו לאחר מתקפת הטרור כי צה"ל ערוך באזור יחד עם מג"ב בצורה טובה, "אך אין חייל על כל מטר". במערכת הביטחון תגברו את המעקב אחר המתרחש בגבול מצרים ובסיני בחודשים האחרונים, לנוכח החלשות השליטה של המשטר בקהיר בשטח.

במערכת הביטחון גם הזהירו בתקופה האחרונה מפני השתלטות של גורמי טרור איסלאמי על אזור סיני. הם הזהירו גם כי סיני הופכת לשטח הפקר שנשלט על ידי מחבלים, המחזקים את האחיזה בשטח ומתחמשים. בישראל כבר הביעו חשש, מפני האפשרות כי סיני תהפוך לאזור שבו יהיה קשה יותר לעקוב אחר המתרחש, לנוכח חוסר הרצון של המשטר החדש במצרים להתעמת עם הבדואים, המעורבים בהברחות נשק וכן בסיוע לארגוני ג'יהאד עולמי.

הוגברה הכוונות

בכירים במערכת הביטחון הודיעו כי הם בדרכם למקום האירועים, ביניהם מפכ"ל המשטרה, רב ניצב יוחנן דנינו. ראש אגף מבצעים במשטרה, ניצב ניסים מור, הורה לתגבר את מערך ניידות הסיור והתנועה על הצירים הראשיים באזור אילת. כמו כן הורה המפכ"ל לתגבר את האבטחה במקומות רגישים והומי אדם ברחבי הארץ.

לפי **העדרויות**, שלושה מחבלים שהיו לבושים בסרבלים פתחו באש לעבר האוטובוס ו"ריססו" אותו בכדורים. האוטובוס היה עמוס בנוסעים באותה העת. לפי החשד, מכונית פרטית בצבע לבן עקבה אחרי האוטובוס. מהמכונית ירדו אנשים, וירו על האוטובוס מלמעלה למטה. חיילים באוטובוס, שהמשיך לנוסעי, השיבו אש ואחר כך טיפלו בפצועים. האוטובוס נעצר כשהגיע למוצב צה"ל במחסום נטיפים.

באירוע השני, שהתרחש גם הוא באזור כביש הגבול עם מצרים, הופעלו מטעני חבלה נגד סיור של צה"ל. גם באירוע זה היו נפגעים.

באירוע השלישי, גם כן באחד בכישי הדרום, לא הרחק מאירוע הירי הראשון, נפתחה אש לעבר עוד אוטובוס ומכונית. באירוע הזה נפצעו באורח אנוש חמישה בני אדם. לפי חלק מהדיווחים, האירוע הזה כלל גם ירי פצמ"רים או טילי נ"ט.

<http://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-4110696,00.html>

ישראל בדרכי ישו

ומה ממליצה "מערכת הביטחון" לעשות מול שבירת הכלים של אבו מאזן וחבורתו? להושיט להם את הלחי השנייה ולשחרר עוד מחבלים

נדב העצני | 18/8/2011 4:14 תגיות: מערכת הביטחון, אבו מאזן

בימים האחרונים פורסם כי לקראת הפרובוקציה שהפלסטינים מתכננים ב-20 בספטמבר ממליצה "מערכת הביטחון" להתמזג עם רוחו של ישו הנוצרי ולהושיט לאבו מאזן את הלחי השנייה: בין היתר, לשחרר מחבלים ולספק לפלסטינים כלי נשק. לא ברור מי בדיוק במערכת הביטחון הדליף לעיתונות את ההמלצה המוזרה הזו, אבל זהותו לא ממעיטה מחומרת ההמלצה. היא גם לא ממעיטה מהתמיהה הגדולה שמעלה השתיקה של ממשלת ישראל אל מול שבירת הכלים המוצהרת של שלטונות רמאללה.

למעשה, המענה היחיד שישראל יכולה וצריכה לתת עכשיו הוא המענה שבו בוחר כל צד לחוזה כשהצד השני מודיע לו כי הוא יורק בפניו ומצפצף על ההסכם שכרת איתו: כלומר, ישראל מחויבת לבטל את הסכמי אוסלו, להסיר את ההכרה ברשות הפלסטינית ולמנוע מהחבורה של אבו מאזן כל זכות וכל טובת הנאה הנובעות מההסכמים שהופרו.

תזכורת קטנה לכל מי שמתאמצים לשכוח - הסכמי אוסלו נחתמו עם אש"ף כמי שהתיימר לייצג את העם הפלסטיני, ומתוקפם הוקמה הרשות הפלסטינית. את ההסכמים השונים הפרו אש"ף והרשות הפלסטינית במגוון צורות כבר לפני שנים.

גם מבלי להתייחס לפעולות הטרור שעודדה הרשות, כל צעד שלה מחויב להתבצע בהסכמת ישראל. בוודאי שאסור לפלסטינים לבצע את כל מה שעושה חמאס בעזה, אבל גם נאסר עליהם להסית נגדנו מרמאללה. נאסרה עליהם שלילת הקיום של ישראל בספרי הלימוד ובאמצעי התקשורת הרשמיים, נאסר קמפיין הדה-לגיטימציה שמנהל נגדנו "הפרטנר" הפלסטיני בכל זירה בינלאומית.

הפרה יסודית

ומעל לכל, מהלך ההכרזה החדצדדית על הקמת מדינה פלסטינית מפר את תשתית ההוראות של ההסכמים שנחתמו איתנו, מקהיר ועד פריז. הפרה שכזו קרויה בשפה המשפטית "הפרה יסודית", והיא מאפשרת לצד הנפגע לבטל את ההסכמים עם הצד השני. אבל לא רק מבחינה משפטית, גם מצד ההיגיון הפשוט - מי מסכים להמשיך לשלם כספים לצד השני, שלא עומד בכל ההתחייבויות שלו? מי מעביר נכס לצד שני, שלא משלם את הסכומים שלהם התחייב בחוזה? רק אדם שהשתבשה עליו דעתו, או מי שנסחט על ידי העולם התחתון, פועל כך.

הפלסטינים מכריזים זה חודשים כי הם הולכים לבעוט בכל ההסכמים שחתמו איתנו. הביטוי המשפטי להתנהלות הזו הוא "הפרה צפויה", והיא מאפשרת ביטול מיידי של כל הסכם והתחייבות שנחתמו איתם. והנה אנחנו נעים בין התקפלות וכניעה נוסח פרס וברק, לבין אלם והלם נוסח נתניהו.

התגובה של כל אדם שפוי, ובמיוחד של מדינה ריבונית וגאה, חייבת לקבוע שאם אש"ף והרשות שוברים את הכלים, אז גם אנחנו. ולשבירת הכלים ישנן משמעויות ברורות: כל פעולה שמבצעת הרשות הפלסטינית מתקיימת מרצוננו הטוב. אפילו כל תנועה של בכיר פלסטיני מרמאללה לחברון, ובוודאי לחו"ל.

לכן, הגיע הזמן לשלול את תעודות הווי-איי-פי המקנות חופש תנועה לבכירים הפלסטינים, למנוע כל פעולה שלטונית פלסטינית שלא מוצאת חן בעינינו, להפסיק כל תשלום לפלסטינים (למשל, החזרי מסים שנובעים מהסכמי פריז), לעצור כל מי שממשיך להסית נגדנו - ממחברי ספרי לימוד ושדרנים פלסטינים ועד שרים מרמאללה-ובכלל, הגיע הזמן לשנות את כללי המשחק. בין היתר, הגיע הזמן להחליף את הדיסקט של אותם בכירים במערכת הביטחון, שממשיכים לחשוב ברוח ההונאה העצמית של עידן אוסלו.

